Ч. 241. Пятниця 25 жовтня (7 падолиста) 1902. Рік XII.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З парляментарної ситуациї. — Вибори до австрийских соймів. — З Угорщини. — Подорож коронованих голов.)

Парляментарна комісия молодоческого клюбу збере ся нині перед засіданєм палати, щоби ухвалити, що має ся стати з ческими наглячими внесенями. Чехи бо бажають, аби політична розправа над бесідою дра Кербера відбула ся за одним заходом, а то було би можливе лише тоді, коли би могла розпочати ся нині. В такім случаю політична розправа буде тревати також через пятницю, а може й суботу. Однако коли би Німці не взяли назад своїх наглячих внесень, так що розправа над ними мусіла би розпочати ся нині, тоді й Чехи не возьмуть назад своїх внесень, і в такім случаю політична розправа була би відложена до слідуючого тиждня. Однако в парляментарних кругах гадають, що справа наглячих внесень буде порішена успішно.

Вчера відбували ся, як звістно, вибори до долішно-австрийского сойму з міста Відня і з провінциї. Як вже заповідали вчерашні телеграми, побіду одержали антисеміти. У Відни на 21 мандатів здобула та партия величезною більшостию голосів 20 мандатів, а в однім, послідним, окрузї прийшло до тіснійшого вибору між кандидатом антисемітів Прогаскою, а провідником социялістів дром Адлером. Здасть ся, що й в тім окрузї вибір випаде в користь антисемітів. З поміж кандидатів вибрані всі визначнійші антисеміти, як др. Люеґер, Штробах, Наймаєр, кн. Ліхтенштайн і ин. Доси мали антисеміти з Відня 14 мандатів. — В Зальцбурзї вибрано кандидатів сторонництва католицкого против німецких народовців. — В Горішній Австриї при виборах з міст вибрано 7 кандидатів німецко-поступових, 6 німецко-народних, 2 консерватистів і одного дикого. Нині відбуде ся один тіснійший вибір між кандидатом консервативним а німецко-поступовим. Дотеперішне відношенє мандатів в тім краю полишило ся незмінене, лише консерватисти утратили один мандат в користь дикого кандидата.

Угорский сойм радив вчера дальше над буджетовою провізориєю. Опозицийний посол Комять остро критикував діяльність кабінету Селя на поли народної політики. В наслідок скріпленя инших народностий в Угорщині загрожене становище держави. Бесідник жалує, що против всенімецких аґітаторів так пізно виступлено з процесами. Доказує відтак права Угорщини до самостійного митового округа, позаяк Австрия не полагоджуючи автономічної тарифи митової, нарушила взаїмність. Бесідник заявляє, що буде голосувати против буджетової провізориї. При кінци засіданя представив президент Сель палаті послів правительствен[е] предложенє, дотикаюче управильненя еміґрациї, права замешкуваня чужих підданих в Угорщині і предложенє в справі граничної політики.

На день 11 с. м. заповіджено гостину румуньского короля Кароля в Болгариї. Король приїде до Рущука, де повитає єго болгарский князь Фердинанд, почім оба володарі удадуть ся на побоєвище під Плевну. Румуньскі і болгарскі часописи прихильно витают[ь] зїзд обох пануючих як радістну віщунку приязних відносин між сусїдними краями і запоруку европейского мира на Всходї. Буде то знаменна хвиля, пишуть згадані часописи, коли побідник з під Плевни і князь болгарский подадуть собі приязні руки на поли борби, з котрого взяло початок теперішне незавйсиме болгарске князївство.

Італїяньскі часописи доносять, що подорож царя до Риму припаде на половину січня. Цар наміряє в Римі забавити чотири днї як гість короля Віктора Емануїла, і має також зложити візиту папі просто з росийскої амба[...]

СЛУЧАЙ ХОЛЕРИ.

(З італїяньского — Ф. Е. Морандо.)

Іноченцо Фарфареллї, добровільний аспірант в заставничім заведеню, уроджений і замешкалий в Генуї, Вія дель Коллї ч. 101, послїдний поверх, змагав дуже поспішно, отираючись своїм звичаєм вздовж стін, одного гарного полудня домів. Година була незвичайна, бо бюрове занятє добровільного аспіранта кінчило ся впрочім допера о 4-ій годині; від 4-ої до 5-ої мав він звичай проходжувати ся по Вія Рома, курячи половинку „тоскана“ (другу половинку зберігав на вечер) і від часу до часу ударяючи тростиновою паличкою по лївій нозї, що надавало деякої елеґантної ноншалянсиї.

Отже Іноченцо Фарфареллї змагав дуже поспішно, і коли за одним духом видрапав ся горі по цїлій драбині Якова, яка вела до єго комнатки, з котрої міг діставати до звізд та вести розмови з всілякими констеляциями, кликнув різким голосом до старої ґаздині, що за скромну заплату була рівночасно послугачкою та повірницею:

— Катерино! Катерино!

Катерина була жінка около сорок пятьох літ і обдарена великою добродушностию, бо могла чотири до пять місяців ждати на чинш свого одинокого мешканця. Впрочім була бесїдуха від голови до ніг, иншими словами: була говірлива, балаклива і туркітлива.

— Що? Ви дома? О сїй порі? Що вам стало ся? Ви покинули бюро? Чи умер директор? Дали вам відпустку? Ви недужі? Що вам бракує? Чи може вас відправили?

1 та машина була би в рівнім темпі функціонувала дальше, якби Іноченцо не задержав єї завчасу.

— Відпічніть, Corpo di Bacco! Се нїчо; я випросив собі половину дня, бо голова болить мене трохи, і прийшов до дому, щоби ви зробили менї склянку кави.

— Отже вам дуже зле?

— Нї, кажу вам, лиш голова тяжить, а відтак, правду сказавши, при такій спеці має ся мало охоти до працї.

— Ах, Слава Богу!.... Ви так мене налякали!

— Отже зробите менї кави?

— Ах правда.... іду сейчас купити за десять чентезімів, бо не маю дома ніякої.... Не маю взагалї ніякої, бо пю єї так радо, але она діла на мої нерви; так говорила менї принаймене Джіджія, котра на розї має склеп, знаєте....

— Ідете, чи не ідете?

— Іду вже і зараз вертаю.

— Маєте нинї празник? — питав склепар корінних товарів Катерину, коли она влетїла задихана до єго склепу.

— О, кава не для мене; она для сіньора Іноченца, знаєте.... мій льокатор, молодий урядник з заставничого заведеня; власне вернув домів, бо чує ся нездоровим.

— Що єму бракує? — питав склепар, отворивши широко очи.

— Не знаю; дуже сильні болї голови та жолудка; зіпсутий жолудок; бідний сіньор Іноченцо працює за богато і травить мало. Не задержуйте мене, дайте менї каву.... відважте єї добре, бо моїм грошем не зробите певно міліонів, і пустіть мене.

— Отже ваш льокатор дійсно хорий?

— Боже сьвятий! Прецінь вже вам казала.... Ах, там іде Фільомена, що вже давно не навідувалась до мене. Побачу раз, як і[й] поводить ся.

*

— Чи ви вже чули про сіньора Іноченца Діджія? — питав склепар корінних товарів різничку, що в тій хвили переходила попри єго двері.

— Що такого? Який сіньор Іноченцо?

— Ну, сіньор Іноченцо, що мешкає у Катерини, молодий чоловік, що завсїгди убраний після моди. Представте собі, він має корчі жолудка, біль голови — зле з ним, кажу вам, зле.

— Дійсно, без жарту? Звідки се знаєте?

— Власне перед хвилею була Катерина у мене, цїла зворушена, без віддиху, червона як миска з паприкою, щоби ...

Джіджія пігнала вже стрілою.

*

— Филипина, Филипина! — кричала Джіджія, біжучи за сусідкою, що торгувала ярниною. Та, оперши кіш о бедро, переходила з вагою, привязаною ланцушком до запаски, впоперек дороги. — Знаєте що нового? Сіньор Іноченцо, той у Катерини, має корчі і біл[ь]

сади. З Риму удасть ся цар в дальшу подорож до Атен.

Заповіджена візита цісаря Вільгельма у анґлїйского короля Едварда має на обпільне бажане бути приватною стрічою. Цісар не буде в Льондонї, а відвідає короля в котрімсь із єго приватних замків.

Новинки.

Львів дня 6-го падолиста 1902.

— **Іменованя.** Львівскій ц. к. висший суд краєвий іменував Каз. Малецкого стар. офіцияла в Копичинцях ведучим книги ґрунтові в Самборі, а старшими канцеляриійними офіциялами офіциялів: В. Вишневского в Станиславові для Копичинець, Влад. Люцека в Щирци для Коломиї і Я. Врублевского в Перемишли для Дрогобича.

— **Виклади „пасторальної медицини"** заведено в рускій духовній семинариї з сим півроком, а підняв ся їх виголошувати львівскій лікар др. Євген Озаркевич. Виклади сї відбувають ся в часї вільнім від університетских викладів і збудили серед питомців семинариї велике заінтересоване, бо крім практичних порад на наглі случаї і для забезпеченя перед заразливими слабостями, др. Озаркевич подає слухачам і теоретичне витолковане та пояснене слабостий, їх причин і жерел, способів на них та гіґієничних норм.

— **Перші конститууючі збори** товариства „Народний Дім в Бережанах" (з обмеженою порукою) відбули ся 3-го с. м. в домі дра Чайковского в присутности нотаря і 27 участників. Субскрибовано сейчас 47 удїлів по 20 кор. До надзираючої ради вибрано оо.: шамбеляна Сопевицкого, декана Кордубу, Любинецкого, Ротка, Садовского і Кузева Ілию, дра Чайковского і пп. проф. Лукіяновича і Бачиньского. Головою товариства вибрала рада дра Чайковского, а заступником о. Кордубу. На предложене надз. ради вибрано до заряду радника Таначкевича, п. Мельника і о. Царя, а на заступників проф. Томашівского і п. Шкирпана.

— **Еміґрацийного наганяча** Короля Рабку з Макова арештовано оноді на краківскім двірци. Рабка перевозив до Америки Ів. Косовского і Йос. Войнаровича з Риманова та Василя Царкова з Костарова. В дорозї так обдер згаданих еміґрантів, що они не мали з чим пускати ся в дальшу дорогу і тому завернено їх шупасом домів, а Рабка буде небавом відповідати перед судом за обманьство і намову до еміґрациї.

— **Другим віцепрезидентом міста Львова** вибрано передвчера п. Станислава Цюхціньского 52 голосами на 83 голосуючих. Один голос упав на п. Шаера, а 30 карток було білих.

— **Важне для катихитів і тих, що учать релїґії в народних школах.** Третю часть практичного провідника для катихитів, в котрій поясню ся наука релїґії для 5 і 6 степеня зглядно для 3 і 4 кляси народних шкіл, можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропиґійскій у Львові по цїнї 2 К 40 сот., з почтовою пересилкою о 20 сот. більше. Першу і другу часть тої книжки можна набути рівнож в згаданих книгарнях по цїнї 2 К 40 сот., а з пересилкою почтовою о 20 сот. більше.

— **Заходом читальнї „Просьвіти" в Івачеві горішнім** відбуде ся дня 9 падолиста о год. 6-ій вечером концерт в честь Т. Шевченка зі слїдуючою програмою: 1) Вступне слово; 2) „Широкий луг" — хор мішаний; 3) Декламация „Сон" Т. Шевченка; 4) „Наша Дума" (укр. рускі нар. пісні Ф. Колесси) а) „Дївчино моя" — хор міш.; 5) Декламация „Кавказ" Т. Шевченка; 6) „Наша Дума" б) „Ой летіла зазуленька", в) „Ой возьму я коновоньки" — хор. міш.; 7) Декламация „Лебедин" Т. Шевченка; 8) Відчит; 9) „Ах не куси" — дует на сопран і тенор; 10) Декламация „Лиха доля" М. Шашкевича; 11) „Вулиця" низка пісень народних на хори мішані, мужескі і соля.

— **В комнатах „Рускої Бесїди" в Самборі** відбуде ся в суботу дня 8 падолиста с. р. відчит п. Григ. Цеглиньского: „О поринувшім дзвонї Ґерґарта Гавптмана". Початок о год. $8^1/_2$. Вступ 20 сотиків від особи. О численну участь просить виділ.

— **Ґеоґрафія — причиною самоубийства.** В Смоленьску—як доносить тамошний „Вестник" — застрілила ся 16-лїтна дочка дворяньска, а яко причину заподїяної собі смерти подала „проклятущу" географію.

— **З Бузеччини** пишуть до „Руслана: Дня 1 падолиста відбули ся в Буську в комнатї читальнї „Просьвіти" загальні збори тут. філії Тов. педаґоґічного. Збори розпочали ся о 11 год. перед полуднем. Явило ся 21 членів давних, а 5 нових вписало ся. Зібраних повитав о. В. Євзерский, голова філії, згадав про причини, задля яких товариство в сім роцї не може виказати ся навіть такою діяльностию як в першім роцї свого істнованя — а між ним найважнїйшою є сеся, що з уступленем виділового о. Вас. Лиска з посади душпастирскої в Буську виділ складав ся з самих позамісцевих людий, через що всяке порозуміне було вельми трудне. Тому то виділ заледво два рази збирав ся, уряджено заледво дві конференциї і виделеґовано новповластника філії на загальні збори Тов. педаґ. львівского. Задачею нинїшних зборів є: постарати ся о одвітнїйший склад виділу, бо без сего годі думати про розвиток товариства. Відтак вніс о. голова, щоби провідником зборів вибрано о. шамбеляна і декана Григория Словицкого, пароха Буська, котрий не лише почтив збори своєю присутностию, але в члени товариства вписав ся. Коли присутні одноголосно на се згодили ся, обняв о. шамбелян провід, покликав на секретаря п. Андр. Шмату і уділив тому ж голосу для відчитаня протоколу з вторічних загальних зборів. Справоздане касове відчитав о. Вас. Лиско, а з него довідали ся зібрані, що філія має 60 К майна і числить 45 членів. Однак поміж членами є такі, що вже два роки залягають з вкладками членьскими до товариства, на збори і конференциї не являють ся — отже годі уважати їх за членів товариства. Опісля слїдувало справоздане п. Вас. Лади з загаль-

---

голови; з ним зле, дуже зле; склепар корінних товарів, що продав Катерині лікарство, сказав менї се. Катерини я вже не бачила.... мусїла піти по лікаря, бо я вже еї не бачила. Іду сейчас до своєї невістки, щоби їй всьо оповісти. Як підете попри склеп, загляньте на хвильку до мене.

І помчала, якби чорт за нею гонив, а Филипина пристанула з отвореним ротом та заворотом голови.

*

— Куди гонить моя жінка як скажена собака? — питав різник Джіякомо, що вийшов з дому, щоби удати ся до свого склепу.

— Іде до своєї сестри — відповіла Филипина — оповісти їй, що стало ся.

— Щож такого стало ся?

— Що, ви не знаєте? Сіньор Іноченцо, той від Катерини, має корчі і блювоту; лікар мусить кождої хвилї надійти. Катерина пішла до маґістрату, щоби спровадити єго звідтам. Сіньор мав вже заживати безлїч лікарств — всьо надармо. Матїнко небесна, при спеці, того ще нам бракувало... Капуста! Цибуля! Огірки! Красна капуста! Красна цибуля!

*

Перед склепом Джіджії находить ся гурток людий, з котрого чим дальше повстає громада, а та множить ся і росте все більше і більше, як филї, що спирають ся на мори в часї бурі.

— Отже оно так, як ви повідаєте? — питає одна з жінок Джіджію.

— Так як я оповіла — відповідає она гордо, оперши лікті на бедрах.

— Гірше, далеко гірше — перервав Джіякомо, що явив ся в тій хвили.

Людска филя спинила ся на часочок; громада розступає ся, щоби пустити того, котрий скидає бесїдницю з престола, і замикає ся опять поза ним, подібна до зелїзного муру.

— Що гіршого? — питає нараз кілька голосів.

Филипина довідала ся тепер всього. Сіньор Іноченцо тяжко хорий. Катерина є в урядї громадскім.

— Алеж я щойно еї бачив.

— Де ви бачили еї?

— На улици Понтічельлього.

— Годї довше сумнївати ся!

— Сумнївати ся, о чім?

— Як она була на улици Понтічельлього, то піде на Сан Стефано.

— Може бути — так, так, мусить так бути.

— Ну отже, я вам скажу, куди она пішла.

— Так нема нїякої надії?

— Катерина була сама одна.... Але лікар буде мабуть на горі, у сіньора Іноченца.

— Пощо властиво лікаря!... Атже кажу, нема надії. А впрочім, лікарі також люди і в такі річи мішають ся нерадо.

— Щож є властиво?

— Що є?... Корчі, блювота і всьо проче! Тепер можете собі подумати!

— Хо.... холера!

— Холера!!

— Холера!!!

Тепер розпустив ся крик. Вість ширить ся швидко як вітер. Перелїтає Віля дель Колле, дістає ся звідси в доохрестні дїльниції і вертає остаточно назад сюди, звідки вийшла, в десятеро страшнїйша і повнїйша в подробиці.

Азийска холера, правдива, найлїпшої якости, не може скорше дїлати.

*

Перед домом Катерини.

Цїла вузка улиця набита людьми; кождої хвилї прилучають ся нові до тих, що прийшли передше, так що тут можна би було розвязати проблеми непроникливости тїл. Товпа шепче, говорить, кричить, виє. Два полїцейники пробують в тім людскім мори плисти, роздаючи з рідкою безпартийностию на всї боки удари. Подальше видно пера на капелюхах двох кінних сторожів безпечности.

— То холера, без сумнїву.

— Але преці не бачили анї лікаря анї сьвященика — ризикує хтось півголосом.

Тисяч голосів закричало неосторожно.

— Щож ви властиво хочете бачити, коли він вже умер?

— Умер!.. Ви чули? Молодий чоловік умер на холеру!

— Щось страшного!

— Щось страшного! Катерина умерла перед годиною на холеру!

— Алеж говорять про молодого чоловіка!

— Чиж не бачите, що люди стоять перед дверми Катерини?

— Ах так, правда. Ну, і?...

— Катерина умерла на холеру.

— Так отже є два случаї, бо про другий я знаю цїлком певно.

— Два случаї холери!

— Два случаї холери!!

— Чи ви того певні?

— Цїлком певний! Молодий чоловік, що мешкав у Катерини, і Катерина.

— Холера вибухла!

— Я іду до своєї тїтки.

— А я до свого брата.

— А я до свого вуйка.

— Що каже правительство?... А рада громадска?

— Всьо лайдаки!... Жити ми мусимо!

*

Іноченцо Фарфареллї, котрому вкучило ся ждати на Катерину, знаючи єї злі провички, рішив ся в кінци, удати ся на звичайний прохід. Він бачив збіговиско, чув розмови про холеру, о двох случаях смерти, і більше не хотів знати. По одногодинній борбі з товпою прийшов більше мертвий як живий до уряду і зажадав відпустки на чотирнайцять днів.

Катерина набалакала ся у жінки фризиера. Стояло богато труду, розігнати людий, і коли Катерину повернула, нїхто не хотів власним очам вірити, і через цїлий день не говорено о нїчім иншім, як о двох случаях холери.

них зборів львівского Товариства педаґоґ., по котрім приступлено до вибору виділу. Перед голосованєм забрав слово о. Єзерский і вказавши на се, що місцеві обставини зложили ся в користь філії, бо Провидінє спровадило до Буска чоловіка доброї волї, прихильного для товариства о. шамб. Словицкого, тому просив зібраних, щоби головою філії вибрали о. шамб., а тогож просив також, щоби для добра товариства на се згодив ся. Вправді о. Вас. Лиско і п. Вас. Лада промавляли за тим, щоби о. Єзерский і на дальше був головою філії, однак сей переконуючими словами підпертими промовою о. Ом. Бряковского, пароха Боложинова, вплинув на зібраних на стілько, що більшостию голосів розважнїйших людий вибрано о. шамбеляна головою філії. Скрутинія виказала дальше, що до виділу увійшли: яко виділові: о. Єзерский, п. Ів. Коссар, п. Анд. Шмата і п. Ос. Мулькевич; яко заступники: п. Ваньо і п. Туркало.

Задля спізненої пори відчиту не було. З внесень заслугують на увагу: а) о. Єзерского в справі бурси Товариства педаґ. у Львові — на підставі листу о. Ганїцкого з прошенєм о зарядженє складок в натуралїях на річ бурси. Позаяк поміж присутними з виїмкою 4 сьвящеників находили ся самі учителї по більшій части безженні, котрі не ведуть жадної господарки і тим самим натуралїями нїчо жертвувати не можуть, а до того відстава натуралїїв при неможливих дорогах в тутешній околиці є відстрашаючою — тож на внесенє о. шамбеляна заряджено зараз грошеву складку і зібрано 20 К (котрі Пов. Редакциї „Руслана“ пересилає ся рівночасно переказом для переданя зарядови бурси); б) о. Єзерского в справі товариства „Сільский господар в Олеську“ на підставі листу о. Кузьмова, секретаря тогож товариства. Зібрані зобовязали ся не лише впливати на ради шк. місцеві, щоби вписували ся в члени тогож товариства, але приєднувати членів для него серед інтелїґенциї і сьвітлїйших селян; в) п. Мулькевича в справі заснованя при філії товариства сьпівацкого, котре однак по сій причині, що члени товариства суть занадто розсіяні по повіті — оказало ся на тепер трудне до переведеня. Зголосив ся ще до слова п. Нос і теплими словами подякував уступаючому о. голові за живу щиру участь в справах товариства, а нововибраного о. голову просив, щоби вступаючи в слїди попередника підтримував патріотичні змаганя і працю дооколичного учительства в товаристві і поза товариством. Вкінци о. голова подякувавши зібраним за участь в зборах, щирість і терпеливість в нарадах, вніс многолїтство в честь Монарха і тим закрив збори.

Телеґрами.

Берлин 6 падолиста. Цїсар Вільгельм виїздить нинї вечером через Кіль до Анґлїї.

Вашинґтон 6 падолиста. Після наспівших до вчера рано вістий, в 196 виборчих округах побідили републиканцї, в 176 демократи, в 3 вибрано кандидатів независимих, а з 11 округів вислїд ще незвістний. Дотеперішнї вислїди показують, що в парляментї будуть мати більшість і на дальше републиканцї.

Берлин 6 падолиста. Local Anzeiger доносить, що наслїдник нїмецкого престола вскорі має удати ся до Данїї, аби там зложити візиту даньскому королеви.

Софія 6 падолиста. Ґен. Зончев заповідає, що ворохобня в Македонїї перетреває зиму, а на весну вибухне з подвійною силою.

Штука, наука і література.

— **Параця.** Такий єсть заголовок комедиї в 3 актах зі сьпівами, з під пера п. Льва Лопатиньского. Книжку сю можна дістати або у автора або у накладника п. С. Ґорука, площа Домбровского ч. 1. по цїнї 2 К за примірник. На почтову пересилку треба долучити 10 сот. За послїплатою не висилає ся.

Курс львівский.

Дня 5-ого падолиста 1902.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	536·—	550·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	320·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	567·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95·50	96·20
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	—·—
Банку гіпот. 4½%	100·—	100·70
4½% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	96·75	97·45
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	97·20
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	96·70	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·70	96·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·30	99·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·—	102·70
„ „ „ „ 4½ %	100·30	101·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	94·—	94·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	77·—	82·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденський)	54·65	55·65
Угорск. черв. хреста (Курс віденський)	27·—	28.—
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденський)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденський)	72·—	76.—
Базилїка 10 К (Курс віденський)	18·60	19.60
Joszif 4 K. (Курс віденський)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденський)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·40
Рубель папаровий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·10	117·80
Доляр америк.	4·80	5·—

Про японьского каміняря.

Казка для невдоволених.

(З даньского — Мультатулї).

Був раз чоловік, що лупав камінь із скали. Єго труд був тяжкий і він працював богато, але єго заплата була мала і вдоволений він не був.

Він зітхнув, бо праця була тяжка, і сказав: Ах, коби я був богатий, щоби відпочивати на baleh-baleh з klambu [1]) із червоного шовку.

І прийшов ангел з неба, котрий сказав: „Стане ся тобі, як ти бажав“.

І він був богатий. Відпочивав на „балеґ-балеґ“ і „клямбу“ було з червоного шовку.

І переїзджав король сего краю, з їздцями поперед воза. І поза возом були їздцї а понад головою короля держали золотий „пайонг“ [2]).

І коли богатий чоловік се бачив, завидував єму, що понад єго головою не держали „пайонґ-а“ і вдоволений він не був.

Він зітхнув і сказав: „Я бажав би бути королем!“

І прийшов ангел з неба та сказав: „Стане ся тобі, як ти бажав“.

І він був королем. І перед єго возом їхало богато їздців, а понад єго головою держано золотий „пайонг“.

І сонце сьвітило ясними промінями і палило землю, аж трава зісохла.

І король нарікав, що сонце пече єму в очи і має власть над ним. І вдоволений він не був.

Він зітхнув і сказав: „Я бажав би стати сонцем“.

І прийшов ангел з неба та сказав: „Стане ся тобі, як ти бажав“.

І він був сонцем. І пускав свої проміні в гору і в долину, на право і на ліво і всюда.

І він спалив траву на земли і лиця князів, що були на земли.

І одна хмара станула між землею а ним, і промінї сонця відбивали ся від неї назад.

І він розгнївав ся, що єго власти опирають ся, та нарікав, що хмара була могутнїйша від него, і вдоволений він не був.

Він захотів бути хмарою, що була така могутна.

І прийшов ангел з неба і сказав: „Стане ся тобі, як ти бажав“.

І він став хмарою і станув межи сонцем а землею, і ловив проміні, так що трава стала зелена.

І хмара пустила ся у великих краплях дощу на землю і веліла прибути рікам і филї гет рознесли греблї.

І він спустошив водою богато піль.

І він ударив на скалу, котра не уступила ся. Розпливав ся у великих струях, але скала не уступила.

І він розгнївав ся, бо скала не хотїла уступити ся, а сила єго струй була марна. І вдоволений він не був.

Він закликав: „Скалї дана власть надімною! Хочу бути скалою“.

І прийшов ангел з неба та сказав: „Стане ся тобі, як ти бажав“.

І він став скалою і не рухав ся, як сонце сьвітило, анї як дощ падав.

І надійшов чоловік з чаґаном і з грубою довнею і з важким молотом, що лупав камінь із скали.

І скала сказала: Що то є, що чоловік має власть надімною і камінє лупає з мого нїдра“.

І вдоволений він не був.

Він закликав: „Я слабший, ніж той... я хочу бути чоловіком!“

І прийшов ангел з неба і той сказав: „Стане ся тобі, як ти бажав“.

І він став каміняром. І лупав камінє із скали з тяжким трудом, і працював дуже тяжко за малу нагороду, але був вдоволений.

[1]) klambu — занавіса.

[2]) pajong — заслона перед сонцем, ознака особливної достатности.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

МІД десеровий сьвіжий курацийний, з власної пасіки, 5 клгр. 6 К 60 с. franco. **Корінevич, ем. учит. Іванчаки.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, **Пасаж Гавсмана ч. 9,** — принимае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краевих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора цареско-російского

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнники.

Цїна в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага начки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/2	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і спаковане безплатно.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою. Набути можна у

Антона Хойнацкого Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимае виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимае також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймае: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєтї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймае **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский. самограй, ноти металеві без гачків в ріжних величинах. Продае **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).